

NOVÉ DOKUMENTY

 Česká televize

V loňském roce získaly dokumenty, na kterých se Česká televize podílela, více než dvě desítky festivalových cen. A přivedly do kin a k televizním obrazovkám stovky tisíc diváků. Nejen s tímto závazkem nyní připravujeme dokumenty nové.

Žijeme v turbulentní době, kdy se na nás informace hrnou odevšad. Prostřednictvím dokumentární tvorby a její specifické filmové řeči chceme přimět diváky na chvíli zpomalit a nechat je nahlédnout do života lidí kolem nich. Společně s Helenou Třeštíkovou tak zmapujeme příběh jednoho z největších světových režisérů Miloše Formana, nahlédneme do soukromé korespondence Franze Kafky s jeho celoživotní múzou nebo se podíváme do nitra jednoho z nejlepších a nejdéle sloužících psychiatrů a psychoanalytiků na světě, Radkina Honzáka.

Kromě konkrétních osudů se zaměříme i na společnost v širším kontextu. Upozorníme na celosvětový nedostatek zdravotních sester, který má za následek rušení nemocničních lůžek a zavírání celých oddělení, všimneme si osudu hasičů, pro něž je nebezpečí nedílnou součástí profese, a dotkneme se i tolik skloňovaného tématu inkluze.

Pro ty, jež raději než na současnost nahlíží do historie, připravujeme cyklus o nejzápornějším hrdinovi, nejen 10. století, Boleslavovi I., nebo sérii o aférách a skandálech, které narušují idealizovaný obraz první republiky. Kulturně orientované diváky zavedeme do zákulisí Národního divadla nebo nového cirkusu. Pokračovat bych mohl i výčtem cestopisů, díky nimž bude možné navštívit téměř všechny kouty světa, ale budu rád, pokud je diváci společně se všemi dalšími snímky, postupně objeví na obrazovce České televize sami.

Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Miloš Forman – Cesta ke svobodě

Veliký biografický dokumentární film o životě a díle režiséra Miloše Formana

„Miloš Forman je zásadní postavou mého života. Od dětství jsem byla vášnivý filmový divák. Bydleli jsme ve středu Prahy a v nejbližším okolí jsme měli asi 10 kin. Chodila jsem na všechny pohádky a socialistické filmy pro děti a mládež,“ říká režisérka **Helena Třeštíková**. Film bude vyprávěn jako příběh života Miloše Formana a bude svým způsobem sumarizovat Formanovu životní cestu, jeho hledání, tápání, zklamání, nalézání, poznání. „Když mi bylo asi 13 let, stal se zázrak. Viděla jsem v kině film Konkurs a svět se změnil. Na plátně jsem najednou viděla život, jaký jsem znala. Zmizel pocit, že ve filmech se vypráví o jiném, lepším světě, než jaký máme okolo sebe. Film nemusí konstruovat iluzi, ale může přiblížit pravdu života! To bylo důležité poznání. Propadla jsem filmům české nové vlny a tajně snila, že bych jednou také chtěla filmy dělat. Filmy české nové vlny znamenaly dotek svobody a staly se součástí mé soustavy citů a emocí, které utvářely můj další život, mé usilování a definovaly mou identitu,“ popisuje režisérka. Ta bude navíc pracovat s množstvím archivních materiálů, jak z Formanových vlastních filmů, tak filmů, které vznikly o něm či jako „making-of“ při natáčení. Dále budou použity zpravodajské materiály, které zachycují významné momenty společenského dění, které ovlivnily život Miloše Formana i osobní archiv rodiny Formanových. Natáčet se bude i v místech významných pro život režiséra. Hlavní práce na filmu se bude odehrávat ve střihně. Proto se režisérka Helena Třeštíková rozhodla opět spolupracovat se střihačem Jakubem Hejnou stejně jako v jejich společném filmu „Zkáza krásou“ a požádala ho i o režijní spolupráci. „Nové materiály stále hledáme, doufám, že se nám podaří něco objevit,“ dodává a uzavírá: „Za to, že jsem se stala režisérkou, vlastně vděčím Miloši Formanovi.“

režie: Helena Třeštíková
dramaturgyně: Ivana Pauerová
vedoucí výroby: Zdeněk Hala
 kreativní producentka:
 Alena Müllerová
koproducenti:
 Kateřina Černá - Negativ,
 Christine Camdessus - Alegria

dokument vzniká
 ve spolupráci s ARTE

Miroslav Horníček: Humor není žádná sranda

Herec, spisovatel, dramatik, režisér, výtvarník, glosátor a divadelní teoretik by oslavil 100. narozeniny

Bilanční filmový dokument k 100. výročí narození Miroslava Horníčka (10. 11. 1918) bude zachycovat profesní a osobní dráhu slavného herce tak, jak jsme si ji dosud málo uvědomovali. Dokument zcela novým pohledem přistoupí k osobnosti Miroslava Horníčka především prostřednictvím jeho rodinného přítele, primáře liberecké nemocnice, MUDr. Vladimíra Mareše. Ten se stal Horníčkovým „druhým synem“, byl blízkým přítelem od mládí a o Horníčka pečoval několik posledních let života, kdy umělec ovdověl a zůstal po smrti svého syna zcela sám. Ve filmu budou použity méně známé archivní ve spojitosti s osobními zážitky Miroslava Horníčka, záznamy jeho cest a úvah, důležitý bude také pohled MUDr. Mareše, který jeho kariéru sledoval po několik desetiletí, aniž by předpokládal, že jednoho dne pan Horníček nebude mít nikoho, na koho by se spolehl, než právě na něj. Těžiště současných záběrů je proto v osobnosti a práci lékaře, který se jaksi „náhodou“ ocitl v roli člověka, který má dál nést Horníčkovu poselství.

František Němec 75

Ojedinělý portrét výjimečného herce

Františku Němcovi bude v srpnu 2018 sedmdesát pět let. Hrál v Uchu Karla Kachyni, v komediích Marie Poledňákové i v Samotářích Davida Ondříčka. Na divadle ztvárnil desítky výrazných rolí v čele s legendárním Hamletem v režii Miroslava Macháčka. Je uznávaný pro komediální i charakterní herectví. Hraje většinou inteligentní, často sarkastické, ale vždycky nesentimentální muže. Ani v tomto dokumentu se proto nepropůjčí k patetickým deklamacím o „prknech, která znamenají svět“. Páteří filmu bude hravý a sebeironický dialog s o generaci mladším režisérem a zároveň také hercem, s Jiřím Strachem. Diváci se dozvědí, na čem Františku Němcovi v hereckém životě záleží, kdo ho ovlivnil a čeho si ze svého díla skutečně cení a proč. Spolupracoval s několika generacemi režisérů i hereckých osobností a jeho vzpomínky jsou tak výpovědí o širším kontextu vývoje českého divadla, filmu a televize.

režie a scénář: Miloslav Šmídmajer, Martin Slunečko
dramaturgyně: Barbora Kopecká
výkonný producent: Roman Blaas
kreativní producentka: Martina Šantavá

režie: Jiří Strach
scénář: Jiří Strach, Zuzana Trávníčková
kamera: David Cysař
střih: Jan Mattlach
zvuk: Petr Šoltys
hudba: Ondřej G. Brzobohatý
vedoucí výroby: Tereza Podlipná
výkonný producent: Jiří Vlach
kreativní producentka: Alena Müllerová

Kolem Mileny Jesenské

Emotivní portrét Kafkovy múzy

Franz Kafka o ní řekl: „Ona je živoucí oheň, s jakým jsem se ještě nesetkal, a přitom nanejvíc něžná, odvážná, chytrá.“ Milena Jesenská byla dlouho známá jen jako adresátka Kafkových dopisů (Dopisy Mileně), přítelkyně, milenka a múza slavného spisovatele. To je ale jen zlomek jejího příběhu. Byla svébytnou postavou českých dějin, které ještě nebyl věnován filmový prostor.

Dokumentární portrét má ambici pomocí filmové řeči přiblížit divákům život a osobnost Mileny Jesenské. Tvůrci nashromáždili a v dokumentu použijí jak její dopisy, tak dobové fotografie a filmové a audio materiály. S kamerou zavítají na místa a adresy, s kterými je Milena spjatá, například věznice Pankrác a Ravensbrück.

Kdo tady blbne

Portrét jednoho z nejlepších a nejdéle sloužících psychiatrů a psychoanalytiků na světě

Kdo je Radkin Honzák? Jeho snem bylo stát se obvodákem na Šumavě. Místo toho skončil v blázinci. Stál za spoustou modrých knížek pro české disidenty. V osmasedmdesáti letech stále aktivně pracuje na třech klinikách, píše velmi čtený blog a vydává obor popularizující knižní bestselery. S oblibou je zván do diskusních pořadů a s „cirkusem vědění“ objíždí republiku i zahraničí. Jeho projev je srozumitelný a vřavivě autentický. Mluví tak zvaně „naplacato“. Jako jeden z prvních se veřejně začal věnovat i psychosomatické medicíně a po padesáti letech to dotáhl až k sepsání psychosomatické prouky. Má fenomenální paměť a neskutečný dravý, málokdo ale tuší, že svůj největší životní boj svádí s vlastní nestřídností. Dnes o něj mají zájem analytické společnosti v USA. Pomineme-li obrovský profesní záběr, tak má ještě židovský vzhled a špatnou angličtinu. V jeho letech a s jeho odborností by měl být dávno jmenován profesorem, nestal se ale ani docentem. Kariéra ho nebaví a zbytečné tabulky nevyplňuje. Nikdy. Čte poezii a píše divadelní loutkové hry. Jeho opus magnum je „Kašpárek a černokněžník na čtrnáctém konkláve katalánských proboštů“. Radkin Honzák je sympaticky šílený a velmi uzavřený. Miluje lidi. Svůj život dal do služby člověku ve všech jeho bizarních podobách. Jeho velkým osobním tématem je „pevný postoj v tekuté době“ a síla malých denních radostí.

scénář a režie: Natálie Císařovská
kamera: Tomáš Pavelek
střih: Matěj Beran
dramaturgyně: Alice Růžičková
odborná spolupráce: Alena Wagnerová
kreativní producent: Petr Kubica

režie: Šárka Maixnerová
kamera: Miroslav Souček
vedoucí výroby: Lenka Pchálková
kreativní producentka
a dramaturgyně: Lenka Poláková

Boleslav První

Založení první české státnosti optikou nejnovějších poznatků

Boleslav I. - nezápornější hrdina naší historie - bratrovrah, tvrdý vůdce, prosazující moc násilím. Mnoho sice z jeho doby nezbylo, ale nejnovější poznatky logicky nabízejí zvláštní příběh. To on stvořil mučedníka, on naplánoval a vymyslel legendu – svatého Václava. Aby sám zůstal tím nejhorším, ale hlavně aby mohl vybudovat silný a velký stát.

Dokument přinese náhled na politicko-mocenskou situaci v 10. století. Aby v této době mohl vzniknout stabilní státní útvar, byly zapotřebí tři předpoklady – silná hospodářská moc, schopnost vojenského obhájení a nosná duchovní idea. Dokument bude mít podobu historické investigace založené na objevování a interpretaci zbytkových důkazů, které se dochovaly do dnešní doby a které budou odhalovat okolnosti budování státotvorného konceptu Boleslava I., jemuž musel ustoupit i jeho bratr – sv. Václav. „Jedno z hlavních témat, které nás bude zajímat, je, jakým způsobem mohl vzniknout politický útvar, který jsme později nazvali Český stát. Jaké podmínky byly pro takový proces potřeba, jaké mechanismy musela používat vládnoucí elita v raném středověku, aby svoje cíle prosadila v tehdy neklidné Evropě. A bylo to vůbec v silách jednoho panovníka a jeho generace?“ ptá se režisér **David Slabý**.

Obrazově bude televizní dokument složen jednak z objevování historických důkazů a také interpretování jejich významu odborníky. Součástí bude průběh jednotlivých laboratorních testů, archeologických objevů, infografika postavená na bohatém mapovém materiálu i grafické ilustrace postavené na iluminacích z dobových legend a ručně ilustrovaných knih. Ilustračním materiálem bude i řada paralel mezi tehdejším světem a dnešní dobou.

scénář: Adrian Bell, David Slabý

režie: David Slabý

kamera: Jan Malík, Tomáš Eder

dramaturg: Petr Buchta

vedoucí výroby: Jan Čumpelík

kreativní producent: Radomír Šofr

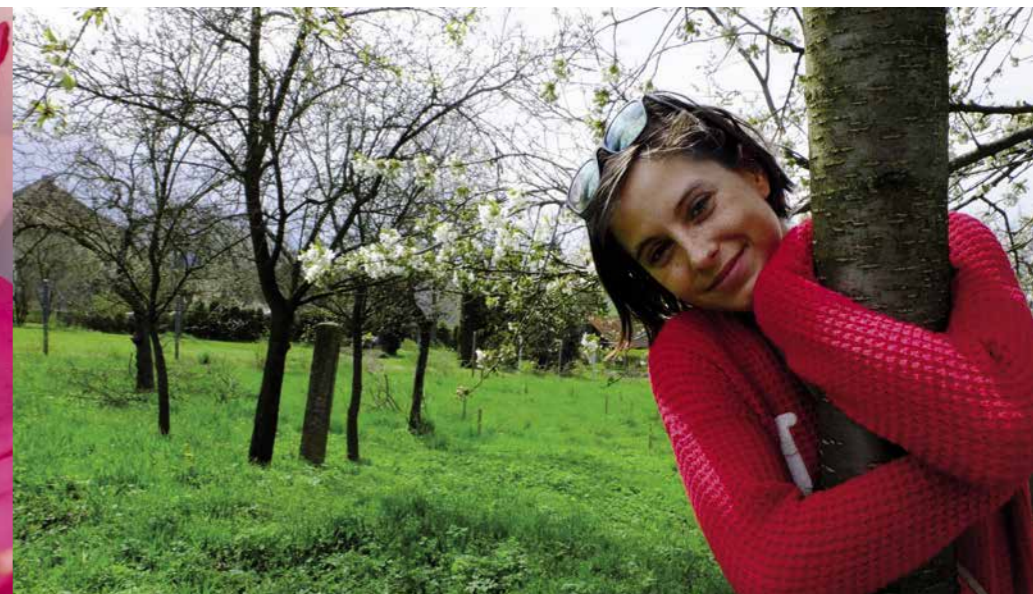

Lucka - život a jak ho žít

Ve svých dvaadvaceti letech stačila prožít několik dospělých životů

Emotivní portrét mladé ženy bojující s drogovou závislostí nabízí zcela nový pohled na mechanismus spirály, která vede směrem dolů. Diváci uvidí okouzující a naivní dívku, která se po léčbě závislosti na drogách rozhodne začít nový život, dokončit střední školu a uspořádat si soukromý život. Tato cesta ale není lehká ani samozřejmá. Po každém dalším propadu se Lucka vzpamatuje a začíná znovu, svojí milou povahou nás nakazí optimismem, ale problémy ji pokaždé ubijí o něco více. Neobyčejně dojemný tragický příběh slouží také jako memento pro mladou generaci. „Záměrem pořadu je na životním příběhu Lucie J. hlavně mladým lidem ukázat, jak je cesta do pekel překvapivě jednoduchá a rychlá, co ji může způsobit a jak se návrat z ní může stát mnohaletou sisyfófskou snahou, kterou ve výsledku nemusí korunovat úspěch,“ říká režisér kameraman a autor scénáře **Michal Herz**.

scénář, kamera, režie: Michal Herz
dramaturgyně: Veronika Korčáková
výkonný producent: Roman Blaas
kreativní producentka: Martina Šantavá

Generál in memoriam

Portrét generálmajora Karla Lukase

Dokumentární film o Karlu Lukasovi představí mimořádnou osobnost moderních československých dějin. Muže, jenž se v letech 1. světové války zapojil do boje za vznik moderní československé státnosti, v letech 2. světové války bojoval za její znovuoobnovení, aby se krátce po únoru 1948 stal jednou z prvních obětí nastupujícího totalitního režimu. Karel Lukas tak zvláštní shodou okolností stanul u mnoha zásadních dějinných událostí. Na jeho osudu dokument poutavým způsobem představí nejen dějiny naší armády, ale i celé Československé republiky v první polovině dvacátého století. Přestože šlo o blízkého přítele Heliodora Píky (oba se narodili v roce 1897, oba byli komunisty zavražděni v roce 1949 a oba pocházeli ze severní Moravy), jsou jeho osudy na rozdíl od jeho slavnějšího přítele prakticky neznámé. Karel Lukas je celoživotním tématem známého a populárního vojenského historika plk. Eduarda Stehlíka, který také bude hlavním průvodcem filmu. Ve filmu se rozvinou dvě linie vyprávění: první - rekonstrukce složitého a letitého pátrání s Eduardem Stehlíkem po stopách této osobnosti, druhá - hrané sekvence ve formátu dokudrama. Hraná část dokreslí nejatraktivnější situace v životě K. Lukase. Obě linie se budou vzájemně prolínat.

Kardinál Josef Beran - Proti proudu

Portrét politického vězně nacismu i komunismu

Osudy kardinála Josefa Berana (29. 12. 1988-17. 5. 1969) věrně kopírují dějiny totalitních systémů našeho státu ve 20. století. Když ve třicátých letech působil jako rektor semináře a učil na teologické fakultě, dostal se poprvé do otevřeného konfliktu s německým nacionalismem a s totalitní ideologií nacismu. Vyústěním bylo jeho věznění v koncentračních táborech Terezín a Dachau. Po 2. světové válce kardinál Beran přesně rozeznal úskalí komunistické doktríny a i v tomto případě byl za svůj odpor totalitní moci potrestán vězněním. V roce 1965 ho papež Pavel VI. jmenoval kardinálem. Beran odjel do Říma, odkud se už ale nesměl do vlasti vrátit. Jako jeden z mála ne-papežů byl nakonec pohřben v kryptě Baziliky sv. Petra. V roce 2018 se dovrší křivolaký osud kardinála Berana tím, že bude splněno přání z jeho poslední vůle a ostatky budou převezeny zpět do Česka, aby byly uloženy v pražské katedrále po boku ostatních velikanů našich dějin.

režie: Jakub Tabery
scénář: Eduard Stehlík
dramaturg: Martin Červenka
kamera: Jiří Studnička
vedoucí produkce: Marta Hostinská
manažerka realizace: Olga Grossmannová
kreativní producentka: Lenka Poláková

režie: Jolana Matějková
dramaturg: Martin Horálek
vedoucí výroby: Jindřich Bareš
kreativní producent: Patrick Diviš

Sestřičky

Potřebné a nedocenené

Kvůli celosvětovému nedostatku zdravotních sester se ruší nemocniční lůžka, jsou zavírána celá oddělení a odkládají se operace. Celý obor se potýká s nízkou společenskou prestiží pomocného zdravotního personálu, špatným finančním ohodnocením a zvyšujícími se nároky na odborné vzdělání. Naštěstí se přesto najdou lidé, kteří by tuto práci za nic na světě nevyměnili. Docusoap Sestřičky nabídne příběhy pěti z nich – zdravotních sester z IKEM, z Nemocnice Nový Jičín, Fakultní nemocnice Motol, Fakultní nemocnice Brno a zdravotníka z Psychiatrické nemocnice Kosmonosy.

Hasiči

Osudy rytířů 21. století

Hasiči jsou lidé, pro které je nebezpečí nedílnou součástí jejich profese, ale kteří musí žít i zcela běžný soukromý život se vším, co přináší. To vnáší do příběhů permanentní napětí, nevyhnutelně ústící v konfrontace a konflikty vnitřního či vnějšího charakteru. Přístup štábu přímo do centra akčních situací přinese na obrazovku zcela unikátní záběry. Postavy jsou záměrně vybrány jako zcela odlišné a výrazné typy. Sledování rozdílů v jejich přístupu ke kariéře i k rodinnému životu vytváří další vrstvu divácky atraktivního kontrastu v rámci vyprávění, umožňující klasickou lineární stavbu každého dílu s několika přirozenými vrcholy a dramatickým koncem. Docusoap bude složen z akčních napínavých scén přímo z rizikových zásahů při požárech, přírodních katastrofách, autonehodách a protichemických zásazích, stejně jako z příprav a náročných cvičení na tyto situace. Druhou složkou děje budou scény ze soukromí jednotlivých postav, v rámci kterých sledujeme v rámci celé série lineární rozvíjení jejich osobních příběhů. Každý díl bude zaměřen primárně na jednu až dvě hlavní postavy, skrze které bude představeno téma dílu. Zároveň se v každém díle objeví všechny naše postavy. Díky již natočenému pilotnímu dílu je zaručena úzká spolupráce s vybraným hasičským sborem a přístup kamery do blízkosti velmi unikátních akcí, kam se jinak běžný divák nemá šanci podívat.

námět, scénář, režie: Bára Kopecká
hlavní kameraman: Marek Dvořák
střih: Michal Dvořák, Tomáš Polenský
výkonná producentka: Kateřina Kovářová
kreativní producent: Petr Kubica

námět a režie: Jiří Fedurco
dramaturg: Filip Novák
vedoucí výroby: Barbora Bernardová
kreativní producentka: Martina Šantavá

Manželské etudy: Nová generace

Portréty rodin nové generace

„Před šesti lety mě oslovila Hana Třeštíková s tím, že by ráda navázala na časosběrný projekt své matky Manželské etudy,“ říká kreativní producentka **Alena Müllerová**. A pokračuje: „Hanka, s kterou spolupracuji převážně jako s producentkou, chtěla časosběrnou metodou natáčet manželské páry své generace. Nápad mě zaujal, a tak jsme začali připravovat cyklus, který sleduje osudy několika mladých manželských dvojic, počínaje svatebním obřadem po dobu dalších let.“ V současné době se dokončuje celovečerní dokument o prvním páru, spolu s těmi dalšími by v budoucnu měl vzniknout televizní cyklus. Protagonisté prvního filmu jsou technaři Mirka a Kuba, kteří se brali v roce 2011 na Staroměstské radnici po šestileté známosti v době, kdy už měli malou dcerku. V manželství se jim narodí další dítě, přestěhují se z města na venkov a jejich vztah prochází mnoha turbulencemi. To, jak nakonec příběh, který podobně jako příběhy z cyklu Heleny Třeštíkové připomíná román, dopadne, se diváci dozvědí v připravovaném projektu České televize.

Chci tě, jestli to dokážeš

O lásce s hendikepem

Co je víc? Fyzická bolest nebo touha po nenaplněné lásce, sexu a intimitě? A s čím se dá bojovat snáze? Na pozadí příběhů čtyř výjimečných žen, které se rozhodly před kamerou změnit něco podstatného ve svém životě, bude film zjišťovat, jaká je na položené otázky odpověď. Film o tom, po čem touží ženy s hendikepem, nejen fyzickým, ale i psychickým, o ženách se zraněnou duší na cestě za láskou k druhým i sobě samým. Podobně jako film Miluj mě, jestli to dokážeš budou v dokumentu hrdinky s různým typem postižení - s dětskou mozkovou obrnou, rozštěpením páteře, bez nohou, slepotou, ale v kontrastu k hendikepům fyzickým se ve filmu objeví i hrdinky s hendikepem psychickým, ženy, které v životě chybovaly, zapletly se do špatných vztahů a vytvořily si pouta, z nichž se nedokážou vymanit. Na život už rezignovaly a nemají sílu na odpuštění ani těm, kteří jim ublížili, ani sami sobě. Ženský film na toto téma je ještě intenzivnější než mužský, protože žijeme ve společnosti, která je orientovaná silně materiálně a za nejlepší obraz považuje zdravé krásné tělo, nejlépe mladé ženy.

námět a dramaturgie:

Helena Třeštíková

režie: Hana Třeštíková

střih: Jakub Hejna

kamera: David Cysař

kreativní producentka:

Alena Müllerová

režie: Dagmar Smržová

dramaturgyně: Veronika Slámová

vedoucí výroby: Jana Kabátová

kreativní producent: Petr Kubica

Tomáš Halík: Dialogy se světem

Ojedinělá sonda do nitra jednoho z neznámějších katolických kněží v Česku

K významnému životnímu jubileu psychologa, filozofa, kněze a publicisty Tomáše Halíka připravila Česká televize časosběrný dokument v režii Veroniky Korčákové. Film se všeříkajícím názvem Dialogy se světem dává nahlédnout do privátní sféry Tomáše Halíka. Za vnějšími kulisami často honosných událostí, jakými je například udělení prestižní Templetonovy ceny nebo přednášky na věhlasných univerzitách, se odehrává permanentní vnitřní zápas, ve kterém jde o hledání pravdy a smyslu života. Je to právě toto vnitřní puzení neustále věci promýšlet a zasazovat do širších souvislostí, které formuje specifické rysy Halíkova kněžství i akademické dráhy? A odkud čerpá sílu pro své veřejné působení, ve kterém je vystaven nejen názorové polemice, ale nezřídka i obyčejné lidské nenávisti.

režie a scénář: Veronika Korčáková

dramaturg: Martin Horálek

kamera: Miroslav Janek, Jan Šuster

vedoucí výroby: Jana Vokrouhličková

kreativní producent: Patrick Diviš

Černé zlato aneb Já jsem havíř, kdo je víc

Příběh nejmladšího města České republiky

Dokument bude uveden paralelně s televizní premiérou filmu Dukla 61 režiséra Davida Ondříčka. Zatímco hraný film zobrazuje dramatickou situaci důlního neštěstí a jeho dopad do života jedné hornické rodiny, doprovodný dokumentární film si klade za cíl představit divákům širší politické a sociální okolnosti života v ostravsko-karvinském regionu v letech 1945 až 1961 tak, aby vznikl plastický obraz doby, vývoje těžebního průmyslu a zvláštního postavení horníků v naší společnosti. Autoři toho chtějí dosáhnout konfrontací dobových filmových materiálů s dnešním výkladem historiků a s vzpomínkami pamětníků, kteří budou uvádět dobovou budovatelskou propagandu na pravou míru. První díl se věnuje poválečnému vývoji těžebního průmyslu, především obnově válkou zdevastovaných dolů, nedostatku pracovníků a politickému tlaku na neustálé zvyšování těžby uhlí na úkor bezpečnosti práce. Druhý díl se věnuje proměně životního stylu a životních cílů obyvatel ostravsko-karvinského regionu.

režie: Bára Kopecká, Jakub Režný

scénář: Jakub Režný

dramaturg: Jakub Mahler

kamera: Marek Dvořák, Miroslav Hurt, Tomáš Zeno Václavík

kreativní producent: Petr Kubica

Maffiáni

Detektivní výprava do dějin, jak je neznáme

Dokumentární film o osudech členů tajné organizace, která změnila dějiny našeho státu i Evropy. Snímek bude skrze pátrání hloubkovou studií mechanismů, jak se ideály stávají skutečností, uvádět na pravou míru naše iluze o tom, jak moc se jednotlivci nebo i skupiny, které za sebou nemají silnou politickou sílu, mohou opájet představou vlivu, aniž by rozuměly tomu, co se skutečně odehrává. Bude také podrobným vhledem do málo známé historie, která byla po desetiletí vymazána ze školních učebnic a týká se nejznámějších osobností přelomu minulého století, včetně prvorepublikových státníků a zakladatelů Československa, jako jsou Masaryk, Beneš, Kramář, Rašín, Šrobár, Švehla, ale i umělců, jako byla Ema Destinová nebo Jaroslav Kvapil. Roli tu hrají politická rozhodnutí císařů Františka Josefa a Karla, politické vlivy americké, britské i francouzské.

námět, scénář a režie: David Sís

dramaturgyně: Barbora Kopecká

vedoucí výroby: Tereza Podlipná

kreativní producentka:

Martina Šantavá

Maffie je název spolku, který vytvořil Tomáš Garrigue Masaryk. Jednalo se o tajné uskupení lidí, kteří předvíдали rozpad Rakouska-Uherska a pracovali na tom, aby v okamžiku, kdy se bude jednat o budoucnosti Evropy po 1. světové válce, měli svůj plán připravený.

Průšvihy první republiky

Intriky, skandály a podvody v nejmocně opěvované době naší republiky

Víte, jak se zbavit oponenta ve straně, či jak si ve vrcholné politice přijít k pěkným milionům? A také jak zaručeně někoho pošpinit, nebo provést skandál tak, aby se o něm mluvilo po celé Evropě? Tyto historické „recepty“ z dílny prvorepublikových pletichářů, podvodníků a nejrůznějších nestoudníků jsou náplní nového připravovaného dokumentárního cyklu České televize. Pod názvem Průšvihy první republiky vznikají v Televizním studiu Ostrava. Osmidílný dokumentární cyklus o aférách a skandálech, které narušují idealizovaný obraz první československé republiky, chce odlehčenou formou ukázat, že první republika nebyla zcela tak idealizovaným prostředím, jak ji mnozí vnímají, že i tehdy byla spousta skandálů, starostí a problémů. „Jednotlivá témata jsme pečlivě vybírali,“ říká dramaturg **Martin Červenka** a pokračuje: „Chtěli jsme podat plastický a dynamický obraz československé prvorepublikové společnosti, kterou většina z nás dnes zná už jen z filmů pro pamětníky. Ale ta noblesa, s níž si tuto dobu spojujeme, je jen povrchový nátěr. Pod ním je často docela hodně špíny.“

Televizní dokumentární projekt je postaven na kombinaci inscenovaných sekvencí, které svým pojetím mají evokovat hraný film němé éry, a archivních filmových materiálů. Obě složky pak propojuje v organický celek postava průvodce pořadem, kterým je Martin Myšička. Diváci se s ním setkají ve stylizované prvorepublikové hospodě, kde žoviální výčepní právě hostí partu dobových štamgastů. V tomto prostředí průvodce glosuje mapovanou historickou událost, předčítá z tehdejších novin a snaží se tomu skandálnímu dění přijít na kloub. Za pomoci přítomného historika se mu to podaří. Ale i tak se stává, že z této hospody odchází s pocitem, že za první republiky se děly věci vsutku nepochopitelné.

režie: Roman Motyčka, Jakub Tabery

scénář: Josef Fischer, Šárka Maixnerová

dramaturg: Martin Červenka

vedoucí výroby: Jana Urbášková

kreativní producentka:

Lenka Poláková

průvodce pořadem: Martin Myšička

Inkluze

Téma, které rozvášnilo společenskou debatu, pohledem rodičů, učitelů i dětí

námět, scénář a režie:

Tomáš Škrdlant

dramaturgyně: Barbora Kopecká

vedoucí produkce: Jana Kabátová

kreativní producentka:

Martina Šantavá

Režisér Tomáš Škrdlant se ve svém dokumentu ohlíží zpět do doby, kdy sám vyrůstal. Do doby, kdy nebylo možné si typ základní školy vybrat. Nyní je skutečnost jiná. V rodinách se vedou bouřlivé debaty a řada rodičů se snaží zorientovat v tom, co je pro jejich děti dobré, a naráží přitom na to, co je možné. Cílem dokumentárního filmu je do hloubky prozkoumat výsledky inovativních procesů ve školství s důrazem na povinnou inkluzi. Režisér vychází z předpokladu, že náš svět netvoří pouze schopní a soutěživí jedinci. Rodiče investují maximum a obětují se, aby posunuli své dítě dopředu na startovní čáře. Jak ale povinnou inkluzi vidí samotné děti? Nakolik je jejich ctižádost vnucená rodiči? Režisér si klade za cíl pozorovat, natáčet dlouhodobě a zachycovat protagonisty pouze v autentických rozhovorech a situacích, kdy se protagonisté nestylizují. Již mnohokrát úspěšně vyzkoušenou metodou autora je nashromáždit unikátní materiál osobních, upřímných výpovědí a ve střížně vystavět komplexní portrét problému a doby skrze dané téma. Autor sleduje situace při výuce, o přestávkách, ve škole i kolem školy. Režisér se při práci zaměří jak na „normální“, zdravé děti, tak na děti s fyzickým postižením - sluchovým, zrakovým, pohybovým, s potřebou podpůrných přístrojů; děti s neurologickým postižením - autisty, děti s lehkými mozkovými dysfunkcemi, děti jiné národnosti, které si osvojují český jazyk, a na romské děti. Svě reflexe připojí všichni, kdo každodenně vytvářejí vzdělávací systém.

Skautské století

Čestné jednání, poctivost a pravdomluvnost

Česká společnost se podle mnohých ocitla v mravní krizi. Hodnota morálních vlastností pomalu slábne. Čestné jednání, spolupráce nebo schopnost hrát fair play jsou hodnoty, ke kterým vedou holky i kluky jejich vedoucí ve skautských oddílech. Děti je berou za své během her a dobrodružství, která jejich prostřednictvím prožívají. Pro většinu z nich se skauting stává srdeční záležitostí, která je neopustí ani v dospělosti. Ze skautingu si odnášejí smysl pro přátelství, obětavou pomoc, osobní rozvoj a zájem o své okolí. Skauting je pevnou součástí dnešní společnosti, skauti a skautky jsou běžní mladí lidé, kteří se chtějí bavit a poznávat nové přátele. Jen je v jejich životě něco navíc. „Svým filmem se vracím do dětství, kdy jsem byla jednou ze skautek. Měli jsme příležitost rozvíjet nejen sebe, ale i své okolí, tvořit lepší svět tím, že jsme brali svůj život do vlastních rukou. Ráda bych snímkem upozornila na ty, kteří v této moderní době hledají štěstí v pomoci druhým a v upřímném přátelství. V naší společnosti, která se ocitá v krizi hodnot, jsou skautské ideály, čest a pravda, důležitější, než kdy dřív,“ říká režisérka **Olga Špátová**.

režie a scénář: Olga Špátová

dramaturgyně: Hana Stibralová

vedoucí výroby: Robert Riedel

kreativní producentka:

Alena Müllerová

Akce Hagana

Československo a jeho pomoc při vzniku Izraele

Československo umožnilo po druhé světové válce přesun statisíců židovských uprchlíků, které směřovali do Palestiny, z východu přes naše území. Navzdory nevíli Velké Británie, která měla správu nad územím Palestiny, navzdory antisemitismu okolních států východní Evropy. Československý stát podporoval vznik židovského státu jak za Beneše, tak i za Gottwalda. V letech 1947-1950 byla poskytnuta významná vojenská a politická pomoc Izraeli jak formou dodávky zbraní, tak i výcvikem židovských vojáků na našem území. Československo se snažilo o komunistickou orientaci Izraele, a když se to nepodařilo, stal se z Izraele v roce 1951 z přítele nepřítel. Poté byl u nás provozován téměř státní antisemitismus. Během tohoto turbulentního vývoje se na pomoci Izraeli účastnila řada vojáků, politiků a diplomatů, kteří se po nepřátelské otočce vůči Izraeli stali obětí celého tohoto procesu.

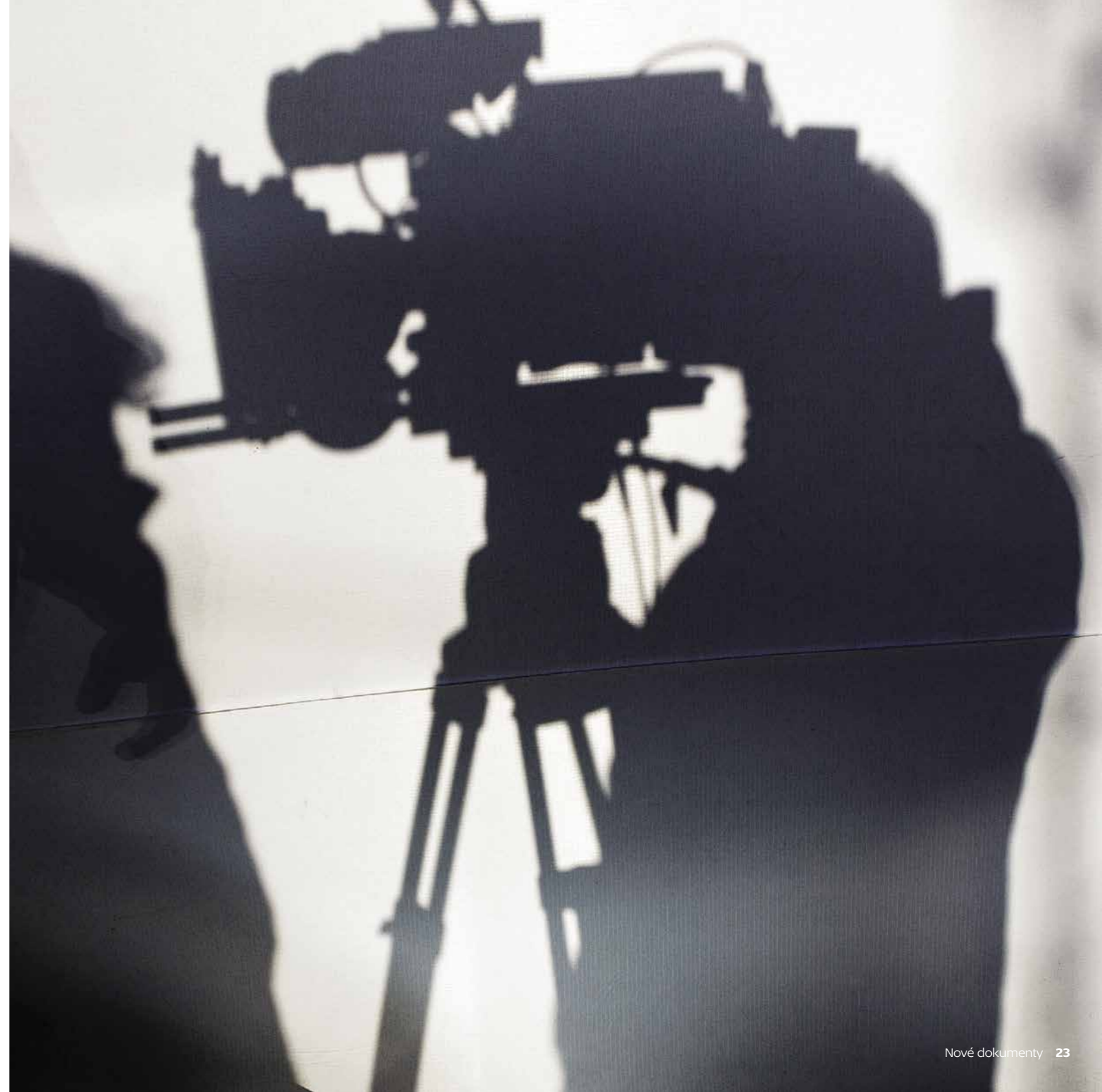
Palladium země české

O cestě křesťanství do Čech a cestě palladia jako ochranného symbolu

Film Jany Kristýny Studničkové a Otakára Marii Schmidta zahrnuje cestu mariánského obrazu z řecké Soluně do Prahy přes Makedonii, Panonii a Velkou Moravu až do Prahy a zde jeho cestu českými dějinami až do 21. století. Široký časový záběr umožní nahlédnout smysl palladia v uzlových bodech našich dějin, v nichž se ztrácelo, bylo nalézáno, kradeno i ničeno. Příběh palladia tvoří nadčasový svorník českých dějin, nehledě na jeho kunsthistorickou hodnotu. Přesto v obecném povědomí příliš ukotveno není, na rozdíl od korunovačních klenotů. Téma palladia a jeho významu pro český stát bude nahlíženo a konfrontováno z více úhlů pohledu: historického, státoporného a do jisté míry i církevního, ikonografického, psychologicko-sociologického, spirituálního a legendistického. „Na tomto námětu mě baví, že pohlíží na naši minulost, přítomnost, ale i budoucnost v souvislostech, které se tak často nestávají prismatickým pohledem. Neulpívá na jednotlivostech, ale hledá po svém duchovní smysl našich dějin,“ říká kreativní producent **Ondřej Šrámek**.

scénář a režie: Pavel Křemen
dramaturg: Ivo Bystřičan
vedoucí výroby: Ilona Jirásková
kreativní producent: Jan Štern

režie: Otakáro Mária Schmidt
vedoucí výroby: Alexej Guha
dramaturg a kreativní producent: Ondřej Šrámek

Kamu v Mexiku

Z Vietnamu do Mexika. Pokračování oblíbené cooking show Kamily Rundusové.

„Mexická kuchyně? To je vůně kukuřičných tortill na každém rohu, spousta chilli, koriandru a limetky. Mexiko vidím jako jedno velké taco v nekončícím provedení,“ říká **Kamila Rundusová**. V originální osmidílné cestovatelské cooking show tentokrát Kamila alias Kamu procestuje Mexiko, bude poznávat místní kulturu a zákulisí restaurací, trhů, pouličních stánků, farem a dalších rozmanitých forem mexického stravování. V rozsáhlejší první části každého dílu bude Kamu poznávat místní zvyky, tradice, chutě a charakter Mexičanů. V druhé části divákům přiblíží mexickou kulturu v Česku, kdy navštíví místní rodiny a restaurace a společně uvaří v našich podmínkách tradiční pokrmy. Celý díl je doplněn Kamilíným komentářem s autentickými vstupy z Mexika.

Jelikož je Mexiko jako velmi rozlehlá země rozdělena na 31 spolkových států, štáb se zaměří pouze na nejzajímavější místa tak, aby poukázal na velkou rozmanitost - co se týče fauny, flóry, místních zvyků a samozřejmě pokrmů. „Poslední dny natáčení jsme zažili nejvýznamnější mexický svátek - día de muertos, svátek mrtvých. Byl to jeden z nejsilnějších momentů, které jsem zažila. Tolik barev, hudby, veselí a emocí jsem v ulicích nezažila a asi nikdy nezažiju,“ uzavírá **Kamu**.

režie: Radek Karko
dramaturgyně: Ivana Pauerová
vedoucí výroby: Jan Šimek
 kreativní producentka:
 Alena Müllerová

Papua Nová Guinea: Dva světy

Mezi magií a elektronovým mikroskopem

Šestidílný dokumentární cyklus zavede diváky do nejméně probádaného koutu světa, mezi „potomky kanibalů“, kteří jako první generace získali západní vzdělání, jsou křesťany, přesto jsou silně vázáni na tradice a magické vnímání světa svých předků. Ještě jejich prarodiče byli kanibalové. Průvodcem zemí rozkročenou mezi dobou kamennou a postmoderní bude český vědec prof. Vojtěch Novotný.

režie: Kateřina Mikulcová
producentka: Tina Diosi
scénář: Kateřina Mikulcová, prof. Vojtěch Novotný
dramaturgyně: Alice Růžičková
kamera: Viktor Vokjan
zvuk: Lenka Mikulová
kreativní producent: Petr Kubica

Kiwiland

Nejvzdálenější místo na Zemi od České republiky

Nový Zéland. Dva ostrovy na druhém konci planety. Jedinečné nejen geograficky, ale i přírodním bohatstvím. Snad žádná jiná země na světě nenabízí na tak malém prostoru tolik rozmanitých přírodních krás. Zasněžené hory a ledovce, pouště a písečné duny, deštné pralesy i nekonečné zelené pastviny plné dobytka. Nemluvě o velkém množství endemitů a také volně žijících zvířat, které Češi obvykle mohou vidět jen v zoo. To vše lze na Novém Zélandu stihnout vidět i za jediný den. Prostřednictvím cyklu Kiwiland bude tato země plná přírodního bohatství představena divákům v pěti dílech, které rozkrývají nejen její nejvýznamnější přírodní a kulturní úkazy, ale také její historický vývoj.

scénář a režie: Markéta Nešlehová
dramaturgové: Tereza Adámková, Filip Novák
námět a pořadem provází: Karolína Kočí
kamera: Jan Svoboda
kreativní producentka: Martina Šantavá

Cesty do krajin půlnočního slunce

Za polární kruh s Kryštofem Hádkem

Jedná se o cyklus o cestách českých dobrodruhů po Špicberkách a Grónsku. Pěšky, lodí, na lyžích. Je to unikátní dokument z českých výprav do extrémního prostředí, k mezní hranici přežití člověka. Tvůrci se zaměřili na dechberoucí scenérii a samozřejmost s jakou místní přijímají těžký život. Tématem jsou také klimatické změny, které mají obrovský dopad na budoucnost oblasti. Jen v Grónsku taje 10 % pitné vody na Zemi, moře stoupá, ložiska nerostného bohatství se odhalují a sílí mezinárodní boj o nároky na jeho těžbu. Sever se rychle mění a díky této sérii může divák lépe pochopit jak a proč.

scénář a režie: Ladislav Moulis st.
dramaturgyně: Jana Hádková
kreativní producentka: Martina Šantavá
komentář čte: Kryštof Hádek

Trabantem tam a zase zpátky

Dvojice trabantů, maluch a jawa se vydávají vstříc poslednímu dobrodružství

„Když jsme v roce 2007 vyrazili na první cestu trabantem po Hedvábné stezce, nebylo v plánu nic víc, než se vrátit živí a ideálně dát dohromady film. Naším tehdejším cílem a nejvýhodnějším bodem byl Samarkand, nádherné město v uzbecké poušti. O deset let později má žlutý cirkus v kolech 72 000 kilometrů, čtyři kontinenty a znovu se chystá do Samarkandu. Tentokrát ovšem z východu. Čeká nás velká cesta domů, která uzavře trabantí sérii a propojí cíl první a poslední výpravy,“ prozrazuje režisér **Dan Přibáň**.

režie a scénář: Daniel Přibáň
dramaturgyně a kreativní producentka ČT: Věra Krincvajová
vedoucí výroby: Zdeněk Hala
producent: Jiří Konečný, endorfilm
koproducent: Česká televize - Filmové centrum

Poslední cesta bude návratem ke kořenům. Tvůrci chtějí znovu vrátit do hry pocit nejistoty, protože diváci si už prý moc zvykli, že zvládnou cokoli. Leží před nimi nejen největší vzdálenost, jakou kdy měli ujet, ale také nejvíce problematických zemí. Čistě pánský tým pak přidává ještě jednu zajímavou komplikaci - a to interakci či flirtování s místními ženami, což v koedukované výpravě tolik nefunguje, a opět je to něco, co v trabantí sérii ještě nebylo.

České rybí legendy

Rybí obří v českých vodách

Jakub Vágner, dobrodruh, extrémní cestovatel a rybář je držitelem mnoha světových rekordů a všeobecně uznávaným odborníkem na lov rybích gigantů. Má za sebou mnoho expedic do exotických krajů. Nyní však představí české rybí legendy. „Za posledních deset let, kdy jsem natáčel velké televizní projekty o vzácných rybách v exotických krajích, jsem dostal mnoho dotazů, zda bych nemohl natočit dokumenty o velkých rybách i z České republiky. Každá z českých řek i jezer ukrývá rybí obry, kteří se i dlouhá desetiletí ukrývají pod vodní hladinou. Tyto ryby se stávají legendami, stejně tak i rybáři, kteří se je na těchto vodách snaží ulovit. Rybí legendy ale nemapují jen svět ryb, ale také kulturu České republiky a krásu naší přírody. Tento dokument se snaží poukázat na to, v jak krásné zemi žijeme a že nám naši přírodu můžou závidět mnohé země,“ říká průvodce pořadu **Jakub Vágner**.

scénář: Jakub Vágner
režie: Jakub Vágner, Jakub Vomáčka
dramaturgyně: Ladislava Jírová
kamera: Daniel Vagenknecht
vedoucí výroby: Robert Riedl
 kreativní producentka:
 Alena Müllerová

Obrazy pražské periferie

Po stopách jednoho z nejdelších pražských potoků

Zakladatel české dokumentární školy, režisér Jiří Lehovec, nasnímal v létě roku 1935 fotografický scénář nazvaný Botič - potok chudých. Podél 33 kilometrů dlouhého toku Botiče vytvořil pozoruhodnou sérii černobílých fotografií. Stala se nejen dokumentární sondou do života lidí kolem řeky, ale i ojedinělým svědectvím. Na základě terénní analýzy vyšlo najevo, že Lehovec na mnoha místech Botiče nafotografoval dnes již neexistující pražské scenérie. Velkou část původního toku pohltila hostivařská přehrada, další část Botiče byla v několika úsecích svedena do podzemí. V industriální zóně Michle (Pražské plynárny a teplárny, vlakové seřadiště Praha-jih) se z Botiče stala poměrná řeka. Film není jen o Botiči. Je zároveň pamětí, jak vypadala krajina ve 30. letech 20. století, jak se proměnily dvorky a pole na místa, kde jsou průmyslové zóny a hypermarkety. Film rekonstruuje pražský venkov a předměstí - jak to vypadalo tehdy a dnes.

Pivní putování

Na pivo se Zdeňkem Susou a Matějem Ruppertem

Pivo je oblíbeným nápojem všude na světě, ale pouze v Čechách se stalo přímou součástí dějin a kultury národa. Příčiny této skutečnosti bude seriál postupně odhalovat. Souvisí s technologií výroby, s českým „objevem“ světlého ležáku, ale především s místy, kde se pivo vařilo a pilo. S těmito místy, a tudíž i pivem, jsou spojeny různé historické osobnosti, příběhy, legendy a také mýty. Tematickým těžištěm bude, kromě postupů výroby piva, zejména vyprávění o historických a společenských souvislostech, které se k pivu vztahují. Od Keltů a prvních Slovanů přes středověkou klášterní kolonizaci, kdy každý klášter měl svůj pivovar, až k novověku, kdy české pivo dobylo svět. Kromě českých osobností spojených s historií piva je pozornost věnována slavným světovým osobnostem, které prokazatelně do Čech za pivem jezdily. Jedním z nich byl třeba Albert Einstein. „Já osobně mám k pivu vztah velmi citový a něžný, je to nápoj mimořádně lahodný, vyživující jak tělo, tak hlavě mysli! A není lepší osvěžení po sportu či práci, nežli do sebe naklopit oroseného žejdlíka, nebo radši tři,“ říká zpěvák a průvodce pořadem **Matěj Ruppert**.

scénář a režie: Josef Císařovský
dramaturgyně: Jana Hádková
výkonný producent: Roman Blaas
kreativní producentka:
 Martina Šantavá

námět a scénář: Zdeněk Susa
dramaturg: Martin Švoma
hlavní kameraman: Michal Matuška
kamera: Vilém Šrail, Pavel Vacek
výtvarník: František Žáček
režie: Petr Krejčí
kreativní producent: Petr Kubica
průvodci pořadem: Zdeněk Susa,
 Matěj Ruppert

Krásné živé památky

Rekonstrukce památek s Miroslavem Vladykou

V České republice se nachází více než čtyřicet tisíc nemovitých památek. Mnohé z nich desítky let chátraly, mnohé jsou stále ve špatném technickém stavu. Tisíce z těchto památek se ale podařilo zachránit a vrátit jim buď zcela, nebo alespoň z části jejich původní krásu, význam a smysl. Každá taková úspěšná rekonstrukce v sobě ukrývá svůj příběh. Za těmito památkami a lidmi, kteří jim zasvětili život, se tvůrci vydají s průvodcem pořadem Miroslavem Vladykou. Ten představí památky a zasadí je do kontextu přírodního, historického či etnografického.

V každém díle šestnáctidílného cyklu budou představeny tři konkrétní památky. Vždy budou z jiného období, některé technické, jiné přírodní, architektonické či náboženské. Vždy budou dosažitelné v rámci výletu, aby byl zachován rámeček cestopisu. Bude se jednat o památky, které ožily díky pomoci konkrétních lidí, nikoli na popud úřadů, státu a podobně.

scénář: Tomáš Netočný,
Adéla Sirotková

režie: Petra Všelichová,
Adéla Sirotková

dramaturg: Josef Albrecht

vedoucí výroby: Marta Hostinská

kreativní producentka:
Lenka Poláková

Národní divadlo

Nejreprezentativnější divadelní scéna u nás

scénář a režie: Aleš Kisil
dramaturg: Petr Buchta
kamera: Tomáš Nováček, Diviš Marek
výkonný producent: Roman Blaas
kreativní producentka:
 Martina Šantavá

Osmidílný cyklus bude založen na detailně a chronologicky ztvárněné historii Národního divadla od doby jeho založení až po současnost. Klást důraz bude na osobní a profesní příběhy lidí spojených svým životem s historií Národního divadla. Každý z dílů se bude skládat z velkého množství výše zmíněných autentických faktických dokladů (dobové plakáty ve spojení s archivními záběry dobových událostí, např. i jako rytmizující prvek), živých dokumentárních situací (s odborníky či osobními svědky) a z komentáře mimo obraz, který bude citlivě a civilně propojovat výše zmíněné.

Josef Spejbl 100

Dokumentární portrét kultovní postavy

režie: Adéla Sirotková
dramaturgyně: Eva Langšádlová
vedoucí výroby: Johana Vejvodová
kreativní producent: Ondřej Šrámek

Přesné datum zrození Josefa Spejbla sice není známo, ale jisté je, že se v hlavě Josefa Skupy začal rodit v roce 1919 a na jevišti debutoval o rok později. Brzy ho tedy čekají sté narozeniny. Toto jubileum skýtá možnost blíže představit kultovní postavu českého loutkového divadla, která se zrodila v reakci na vznik samostatného státu a která v průběhu svého stoletého života prošla poměrně zásadním vývojem svého typu. Současně tvůrci chtějí také připomenout život a dílo prof. Josefa Skupy, který dnes ve všeobecném povědomí figuruje nanejvýš jako „otec S + H“.

„Výtažkem všeho ze všech, aby se v něm shrnovaly všechny směšnosti a slabosti všech lidí. Spejbl, souhrn slabostí a směšností lidských. Spejbl, typ měšťáka, který chce vypadat ve svém fraku vznešeně, ale nezapře se svými dřeváky. Přihloupý domýšlivec, neoprávněný autoritář, směšný tím, že jediný nevidí, že je trouba, který do všeho mluví, ale ničemu nerozumí. Tak nějak rodil se v mých představách v roce devatenáctém, až konečně jednoho večera předložil jsem svůj výkres starému p. Noskovi, který řezal loutky pro naše divadélko. A tak se stalo, že na podzim roku 1920 přitáhl jsem v balíku Spejbla do zákulisí,“ napsal **Josef Skupa** v roce 1932.

CineKino

Průřez evropskou kinematografií nejen pro cinefilly

Mezinárodní cyklus zaměřený na kinematografie jednotlivých evropských zemí má ambici v kostce prezentovat zvláštnosti, specifika, úspěchy, skandály, hvězdy a velké momenty jednotlivých národních kinematografií v divácky atraktivní formě a zároveň poukázat na bohatost a rozmanitost filmové produkce v Evropě ve spolupráci s partnery z jednotlivých států, kterých se bude pořad týkat. Evropská kinematografie, to je víc než 120 let společné filmové historie a přes tisíc nových filmů ročně. Jsou natočené v různých jazycích, ale všechny diváky vtáhnou do světa plného emocí, napětí či humoru. CineKino v deseti kapitolách ukáže silné okamžiky, klíčové chvíle a filmové poklady deseti evropských zemí: Francie, Německo, Itálie, Španělsko, Belgie, Švýcarsko, Velké Británie, Polsko, Rakousko a samozřejmě také Česko a Slovensko, dříve Československo. V každé z epizod se objeví významné osobnosti filmografie příslušné země.

dramaturg: Jaroslav Sedláček
vedoucí výroby: Petr Morávek
kreativní producentka:
 Markéta Štinglová

dokument vzniká
 ve spolupráci s ARTE

Cimrman dobývá Ameriku

Cimrman English Theatre po stopách velikanů na americkém kontinentu

Cestopisný dokument Davida Smoljaka ukazuje misi angloamerických emisarů české kultury, kteří se kromě divadelních vystoupení také vydají po stopách velikanů spojených se jménem Cimrman. Spolu s nimi tak můžeme poodkrýt hlubokou stopu, kterou zanechali souputníci Járy Cimrmana na americkém kontinentě. Navštívili místa spojená s veličany, jako byli Thomas Alva Edison, Nicola Tesla nebo Albert Einstein, odhalili putovní pamětní desku věnovanou Járovi Cimrmanovi a sehráli několik představení pro české krajany a domorodé příznivce našeho Mistra. „Dokument Cimrman dobývá Ameriku by mohl odpovědět na otázku, zda je tento humor přeložitelný do angličtiny a zda je přenositelný do jiného než českého kulturního prostředí. Já z toho mám dojem, že ano, ale ne zcela,“ říká **Zdeněk Svěrák**.

scénář, režie: David Smoljak
dramaturgyně: Michaela Koliandrová
vedoucí výroby: Robert Riedl
kreativní producentka:
 Alena Müllerová

Umění v papučích

Koncert, divadlo, kino nebo výstava v obýváku

Bytové umění zažívá v České republice nebývalý boom. Koncerty a divadelní představení v obývacích pokojích, galerie v panelových bytech anebo domácí filmové projekce se stávají v naší společnosti čím dál žádanějšími. Díky moderním technologiím jsou kulturní zážitky stále na dosah, ale lidem začíná chybět bezprostřední kontakt s uměním. Dokument Umění v papučích má ambici povýšit snímek o neobvyklé kulturní aktivitě na sociální dokument, který diváka zasvětil do jedné z forem „šérování věcí“ jako do nového životního stylu, odehrávajícího se bez jakéhokoli zprostředkovatele.

Sarkofág pro královnu

Sedmitunový křišťálový obelisk ze Šumavy

Sběrný dokument Pavla Štingla o uměleckém objektu, na jaký si dosud ještě nikdo netroufnul ani pomyslet. Dánský královský dvůr si objednal u sochaře královské rodiny, předního dánského umělce Bjørna Nørgaarda epochální objekt – skleněný sarkofág pro dánskou královnu Margrethe II. do královské krypty v katedrále v Roskilde. Rozhodnutí vymodelovat prázdnotu dvou lidských těl v křišťálovém obalu více než sedm tun těžkém je nebývalý záměr nejenom umělecký, ale také naprosto nevídaná odvaha technologická. Každý ze šesti kusů sarkofágu totiž musí procházet zdoluhavou technologií pomalého chlazení, jinak hrozí, vlivem změny okolní teploty, jeho destrukce. Po několikaletých peripetiích s hledáním výrobce se Bjørn Nørgaard obrátil na Zdeňka Lhotského, člena skupiny Tvrdohlaví, žáka a pokračovatele tradice slavné huti profesora Libeňského. V jeho malé huti sklářské tavené plastiky na Pelechově u Železného Brodu sarkofág pro katedrálu v Roskilde vyrobit dokázali. Dokument zachycuje nejen složitý technologický proces, ale také mimořádně náročný transfer tohoto sedmi tunového „briliantu“ do katedrály v Roskilde, kde bude dánské královně slavnostně předán.

režie: Radim Špaček
scénář: Milan Tesař
dramaturgyně: Jana Strýčková
kamera: Miroslav Janek
vedoucí výroby: Ljuba Pašková
výkonná producentka: Jarmila Hoznauerová
kreativní producentka: Kateřina Ondřejková

režie: Pavel Štingl
kamera: Miroslav Janek
producent: K2, Pavel Štingl
koproductent: Česká televize - TPS Kateřiny Ondřejkové

Česká loutka

Sevenidílný cyklus si stanovil za cíl seznámit diváka s vývojem a kontexty české divadelní, filmové a televizní loutkářské tvorby v době, kdy české loutkářství bylo a je ve světovém kontextu unikátním a všeobecně uznávaným fenoménem. České loutkové divadlo, film i televize se staly v evropském i světovém kontextu během minulých stalet všeobecně respektovaným pojmem a dodnes jsou chápány jako „rodinné stříbro“ kulturního potenciálu státu.

Příběhy českého jazzu

Dokumentární seriál Martina Kratochvíla a Jana Malíře o historii československého jazzu

Po velkém úspěchu televizního seriálu Bigbít, který doznal již mnoha repríz, se nabízí otázka podobně důkladně zpracovat československý jazz. A to nejen pro výjimečného diváka uměleckého kanálu, ale i pro širší veřejnost. Byla-li česká rocková hudba od svého vzniku až po sametovou revoluci výsostným politikem i katalyzátorem společenských změn, o jazzu to platí ještě ve větší míře. Jeho erozivní funkce začíná totiž o čtvrtstoletí dříve - zasahuje protektorát i druhou světovou válku. Čeští muzikanti, hudební skupiny i celé hudební směry zanechali v historii jazzu hlubokou stopu. Každý, kdo poslouchá jazzovou hudbu, asi zná jména Miroslav Vitouš, Jan Hammer, Jiří Mráz, ale i jména reprezentující hlavní hudební proudy: Jaroslav Ježek, Pavel Blatný, Karel Krautgartner, Iva Bittová a další. Jednotlivé díly budou řazeny věcně, ne přísně chronologicky, dle kapel, skladatelů, producentů, společenských událostí a hudebních témat. Sama hudební událost bude vždy rámována společenským i historickým kontextem.

režie: Pavel Jirásek
dramaturgyně: Nora Obrtelová
kamera: Petr Vejslík
vedoucí výroby: Martina Starová
kreativní producent: Dušan Mulíček

režie: Martin Kratochvíl a Jan Malíř
kamera: Jan Malíř
dramaturg: Radim Smetana
vedoucí výroby: Alexej Guha
manažer realizace: Viktor Průša
manažer vývoje: Jan Potměšil

Bamberští symfonikové a Jakub Hruša

Orchestr s českým zvukem a šéfdirigentem

Koprodukční dokument odkrývá nesmírně zajímavou část česko-německé hudební vzájemnosti. Není to ale pouze tím, že od roku 2016 stojí v čele tohoto předního bavorského tělesa vynikající český dirigent Jakub Hruša. Jde i o historii samotného vzniku orchestru, která je spojena s Prahou a českoněmeckou hudební kulturou. Orchester byl založen v době protektorátu, v roce 1940 jako Německý filharmonický orchestr v Praze. Byl sestavený z německých hudebníků a měl být německou protiváhou České filharmonie. Tehdejší nacistická moc vytvářela během protektorátu tlak na oba orchestry a chtěla hudební umění zneužít ke své propagaci. Německý filharmonický orchestr s šéfdirigentem Josephem Keilberthem přesto těžkou dobou prošel se ctí a obhájil vynikající uměleckou kvalitu, podobně jako Česká filharmonie. Po druhé světové válce ale orchestr v Praze přirozeně končí. Němečtí hudebníci, nejen z Prahy, ale i Liberce, Karlových Varů a Slezska jsou odsunuti z Československa. Postupem doby vzniklo přední německé hudební těleso, které od té doby až dodnes koncertuje po celém světě a nezapře své pražské, česko-německé hudební kořeny. Poprvé od konce druhé světové války se Bamberští symfonikové vrátili do Prahy v roce 1991, kdy vystoupili na Pražském jaru. A tím i dokument vyvrcholí - záběry z Pražského jara 2019, kde Bamberští symfonikové s Jakubem Hrušou zahrají v úvodním koncertu festivalu Smetanovu Mou vlast.

Na krev

Nový cirkus Rosti Nováka

Dokumentární film Na krev zachycuje osmou generaci loutkářského rodu Kopeckých skrze bratry Rostu a Vítku Novákovy v klíčovém období jejich existence - od roku 2014, kdy získali svůj vlastní prostor pojmenovaný Jatka 78 a poprvé přičichli k ambicióznějším projektům s novocirkusovým souborem Cirk La Putyka. Fenomén nový cirkus zde ale není představován jen jako třpytivá estráda plná neuvěřitelných kousků artistů a akrobatů či jako spolek volnomyšlenkářských umělců, kteří se vezou na vlně popularity mezi pražskou kavárnou. Je to příběh o splněném snu. A to nejen principála Rosti Nováka, ale také jeho předků. Především Rostova sebezničující vůle totiž přinesla teprve po osmi generacích rodině kočovných kumštýřů to, po čem vždy toužili - vlastní prostor, kamenné divadlo.

režie: Jan Mudra
vedoucí výroby: Štěpánka Holubová
dramaturg a kreativní producent: Vítězslav Sýkora

námět, scénář a režie: Erik Knopp
dramaturgyně a kreativní producentka ČT: Věra Krincvajová
vedoucí výroby: Zdeněk Hala
producent: Dagmar Sedláčková, MasterFilm
koproducent: Česká televize - Filmové centrum

Martin Rajniš – Huť architektury

Dokument věnovaný architektu Martinu Rajnišovi „enfant terrible“ české architektury

Architekt Martin Rajniš se odmítá smířovat se současným stavem nejen svého oboru, ale i společnosti jako celku. Po studiích v 60. letech jej jako talentovaného adepta architektury vybral Miroslav Masák do „liberecké školky architektury“ studia SIAL, kde se etablovala, ještě pod vedením Karla Hubáčka (vysílač na Ještědu). V polovině 70. let - vzniká Rajnišovo, Masákovo a Eislerovo dílo proklínané i milované, dnes už dokonce památkovou péčí chráněné - Obchodní dům Máj v Praze. V trendu „obřích staveb“ a projektů Rajniš pokračuje až do devadesátých let (podílí se mj. na budování Nového Smíchova na Andělu), kdy však u něj dochází k zásadnímu obratu. Pod dojmem „nové doby“ a hlavně cest, kdy putuje do nejodlehlejších končin planety a zjišťuje, že v mnohdy nejhudších částech světa vznikají po staletí stavby, které nejen, že jsou bohatě funkční a pro život dostačující, ale hlavně vyrůstají v harmonii nejen s duší člověka, ale i okolní přírody. Zásadně tím přehodnocuje svůj postoj k architektuře a stává se v našich podmínkách průkopníkem tzv. přirozené architektury. Jeho hlavním stavebním materiálem se stává dřevo. Typické pro jeho současnou tvorbu jsou stavby ze skládaného dřeva - obytné stodoly, rozhledny, věže. Známost se stává například tzv. Poštovna na Sněžce. Rajniš horlivě hájí svoji nastoupenou cestu. I přednáškovou činností se snaží „zachránit co se dá“ a ovlivňovat podle jeho mínění to zdravé v naší společnosti.

Dokument zachycuje nejen Rajnišův „proces tvorby“, ale i jeho občanské postoje a přístup ke klientům.

Kinoautomat

Revoluční projekt spojený s tzv. českou novou vlnou

Kinoautomat je patentované české slovo, které ovšem počítače ještě stále označují červeně. Jeho autorem je Radúz Činčera, filmař, který vynálezem prvního interaktivního filmu na světě vzbudil senzací na světové výstavě Expo '67 v Montrealu. Méně se ovšem už ví, že Radúz Činčera je autorem řady dalších objevů v oblasti audiovizu, jimiž okouzliil svět, zatímco doma byl po roce 1968 proskribován. Dokument, který autorsky připravila jeho dcera Alena Činčerová a režíruje vnučka Adéla Sirotková, proto bude nejen o slavném Kinoautomatu, o němž americký časopis New Yorker v roce 1967 napsal: „Kinoautomat patří mezi zaručené hity Světové výstavy a Radúzi Činčerovi, který na ten nápad přišel, by měli Češi postavit pomník.“

námět a dramaturgie: Kamila Teslíková
scénář, kamera a režie: Roman Vávra
zvuk: Michael Míček, Ivan Horák
hudba: Jakub Krajíček
střih: Michal Cuc
vedoucí produkce: Marta Hostinská
výkonný producent: Olga Grossmannová
kreativní producentka: Lenka Poláková

scénář: Alena Činčerová
režie: Adéla Sirotková
kamera: Pavel Brynych, Pavel Jandourek, Jan Kníže
vedoucí výroby: Petr Herák
kreativní producent: Ondřej Šrámek

Kontakt pro média

Aneta Veselská

Tel.: (+420) 261 137 550

Mob.: (+420) 736 531 243

aneta.veselska@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2018